

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Nadejda Toma,
Judecători   Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 03 decembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2022, în privința inculpatului

Serbușca Mihail xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>03.10.2019 – 03.12.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>23.12.2021 – 15.02.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.04.2022 – 08.06.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 03 decembrie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Serbușca Mihail a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții sau a exercita o anumită activitate legată de droguri pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Serbușca Mihail, având scopul procurării, păstrării, transportării, distribuirii ilegale de droguri în scop de înstrăinare ulterioară a drogurilor, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, în prima jumătate a anului 2017 și până la momentul descinderii organelor de forță din luna iunie 2017, ilegal, de comun acord cu Railean A. și Vasilevschii R., se deplasau în s. Xxxx din r-

nul Xxxx, de unde procurau în cantități nestabilite, droguri sub formă de marihuana de la o persoană nestabilă de organele de urmărire penală care se numește "Victor" și în aceeași perioadă de timp le transportau pe teritoriul mun. Bălți, unde înstrăinau drogurile date altor persoane, consumatorilor de droguri.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, manifestată în procurarea, prelucrarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, comisă de două și mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind recunoașterea vinovăției și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, a comis infracțiunea în perioada în care nu a atins vârsta de 21 ani, la moment este antrenat în muncă peste hotare, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cristina Cîrma, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții sau a exercita o anumită activitate legată de droguri pe un termen de 3 ani, cu executare.

Apelanta a invocat că instanța nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de faptul că articolul incriminat nu prevede o pedeapsă alternativă închisorii, care va sugera că un alt tip de pedeapsă ar fi insuficientă, raportată la fapta comisă.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei lasă la discreția instanței neexecutarea pedepsei aplicate, în funcție de circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, ținând cont de anumite raționamente. Ori, în speță, gravitatea infracțiunii comise nu este proporțională cu pedeapsa aplicată, întrucât realizarea de droguri este o infracțiune care pune în pericol sănătatea și viața mai multor persoane.

Respectiv, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat, nu s-a asigurat atingerea scopului final al pedepsei și anume a celui de corectare și reeducare, pedeapsa fiind inequitabilă cu fapta comisă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale ale art. 7, 61, 75 Cod penal, a stabilit o pedeapsă legală inculpatului, pentru comiterea căreia legea prevede închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a

exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani. Or, solicitarea acuzării de a aplica pedeapsa cu închisoare s-a dovedit a fi neîntemeiată.

Subsecvent, este neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea pedepsei cu închisoare, fiind excluse prevederile art. 90 Cod penal, or, inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, prin recunoașterea integrală a vinovăției, atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, corect reținând prima instanță faptul că Serbușca M. a comis pentru prima dată o infracțiune, în perioada în care nu a atins vârsta de 21 ani, stabilirea-i unei astfel de pedepse fiind proporțională faptei comise, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, iar oferirea unui termen de probă va avea drept scop garantarea unei șanse asupra convingerii lui privind respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, declară recurs ordinar, solicitând *casarea deciziei menționate, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.*

Recurentul indică că pedeapsa aplicată inculpatului nu va atinge scopul pedepsei penale, deoarece prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu s-a asigurat atingerea scopului final al pedepsei și anume a celui de corectare și reeducare, pedeapsa fiind inechitabilă cu fapta comisă.

Mai mult, instanțele nu au ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise, nefiind constatate careva circumstanțe care ar permite de a considera că pedeapsa aplicată inculpatului este suficientă, ca acesta să se corecteze.

Prin urmare, pedeapsa stabilită poate crește încrederea în sine a inculpatului și acesta să fie predispus să comită noi infracțiuni fără a avea frică că poate fi pedepsit pentru aceasta sau să fie încrezut că poate fi pedepsit cu o pedeapsă care să nu-i afecteze în mod semnificativ viața.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate

inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, la aplicarea pedepsei persoanelor care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă cu închisoare, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care în rechizitoriu este indicat că: „*circumstanțe prevăzute la art. 77 Cod penal, care agravează răspunderea penală a învinuitului, nu s-au stabilit*”, ori, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 - Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*), că inculpatul nu are antecedente penale, a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a comis infracțiunea în perioada în care nu a atins vârsta de 21 ani, corectarea și reeducarea ultimului este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespund principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2022, în privința inculpatului Serbușca Mihail xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 24 iunie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico